

LÄRKAN — ETT "POPKULTURHUS"

Unga arbetar för ungdom

Många vet väl vad som menas med pop liksom många också vet att kultur anger andlig utveckling. Sammansättningen "popkultur" kan dock vara betydligt svårare att förklara. Ett försök att definiera detta nya ord gör klubben Lärkan i sitt programblad, i vilket popkultur säges vara jazzbalett, teckning, målning, emaljering, smyckeslöjd, batik, sömnad, teater och spisarkvällar. Med andra ord sådant som för dagens ungdom är "inne" att syssla med. Lärkan är vår tids popkulturhus — och det ligger i Sundbyberg.

Vid Tuletorget med adress Skogsbacken 3 ligger detta ungdomens nya "tempel." I kvarteret Lärkan, därav namnet på klubben,

Föreståndare för Lärkan är 18-åriga Marinella Rolfart medan Per Alm är discjockey på söndagskvällarna, när klubben har s. k. spisarkväll.

träffas medlemmarna till högst skiftande sysselsättning under veckans alla dagar. Drivande och sammanhållande kraft är Marinella Rolfart, 18 år, en flicka som vet vad hon vill.

— Det här är vårt ställe, säger hon, även om verksamheten har stöd av Sundbybergs stads fritidsnämnd. Lärkan är en klubb (man måste vara medlem för att komma in i lokalerna) som sköts av ungdom för ungdom. Det är den direkt påtagliga skillnad från stadens övriga fritidsverksamhet i gårdsform. Sundbybergs fritidsnämnd har givit klubbens ledning ovanligt fria tyglar. Hittills har ungdomarna dock — drygt en termins verksamhet — skött sig över förväntan. Framför allt trivs man på Lärkan.

□ LEDAREN ÄR "KOMPIS"

Vi sitter på klubbens expedition tillsammans med Marinella Rolfart och försöker komma på hemligheten bakom framgången. Det talas om entusiasm, om god stämning och om kamratanda. Ledarna är inte så mycket lärare. Han och hon är

istället en "kompis" som vet mera inom sitt fack. Därför har dessa satts att lära ut sina kunskaper otvunget och rättframt. Att "lärarna" själva är ungdomar gör mycket till stämningen. Några av kurserna är avgiftsfria, andra betingar endast materialkostnader och åter andra en avgift på några tior. Till den senare gruppen hör jazzbaletten, som är mycket populär, batik samt emaljering och smyckeslöjd.

Marinella Rolfart är den ende som är heltidsanställd och den som godkänner alla idéer. Typograf Per Alm, 19 år, sköter spisarkvällarnas popmusik och dekoratör Ulf Grahn 20 år har hand om jazzen och emaljeringen. Båda två är deltidsanställda. Sedan finns det personal i baren, vid inläppet, några vakter och "lärare" för kurserna. Ingen stor styrka, men "naggande god".

□ SNICKRAR OCH MÅLAR SJÄLVA

I viss begränsad utdräckning får

klubben pengar från staden till verksamheten. Då verksamheten startade i höstas började man med att göra om lokalerna. De tidigare lagerutrymmena har snyggats upp av medlemmarna själva. De har snickrat och målat, sytt gardiner och dekorerat väggarna. Baren och scenen har de också själva tillverkat. På så sätt har man kunnat spara många kronor, samtidigt som utbytet av verksamheten ökat. Ännu är allt långt ifrån klart. Nu håller man på att inreda kapprummet och entrén. Men det är egentligen en hemlighet. Det skall bli något alldeles extra.

Hur det började har alltid sitt intresse. Marinella Rolfart berättar om en grupp ungdomar, som bröt sig ur ungdomsteaterns verksamhet 1965 för att fortsätta själva. Då hade de ingen lokal, men ganska snart kom anbudet om att få utrymmen vid Tuletorget. Teatergruppen växte till en popklubb och till hösten 1966 hade klubben tagit sin nuvarande form. Marinella Rolfart slutade på den kostymateljé, där hon tidigare arbetat och tog hand om klubben.

□ AKTIVT STÄLLE

Lärkan är ett i högsta grad aktivt ställe. Det är egentligen endast på söndagskvällarna som medlemmarna inte själva gör något. Då håller klubben sittande diskotek,

I baren serveras te och s. k. spisarskorpor till medlemmarna. Tjänstgörande i baren vid SST:s besök var Christer Croneld med kannan i hand och Inger Kollfart. Foto Ove Blanch.

d. v. s. man spelar skivor och har en konferencier som talar mellan plattorna. Fram till kl. 22 bjuder man på pop och därefter på jazz och blues. På begäran kan det också bli något klassiskt.

Publiken är mycket fin och de inträffar nästan aldrig något bråk. Inte heller tycks klubben ha problem med spriten. På spisarkvällarna bjuds det bara på te och s. k. spisarskorpor till ett mycket facilt pris. Klubben har också ett husband, Apancherna, som består av sundbybergare och stockholmare. Karl-Gerhard Pettersson svarar för orgel och sång, Bo Häggström för bas, Inke Ekestalle sax, Jan Ersson trummor och Johnny Wallin sologitarr. Bandet spelar på lördagarna, då det är dans. I början på oktober startades också en visklubb, club alouette (fr. alouette = lärka).

Lokalerna är ännu tillräckliga. Förutom den med en mellanvägg avdelbara stora salen, finns det

kontor, "blå rummet" och den ganska stora entrén. Klubben "bor" för övrigt ostörd, då den inte har några grannar. Ovanför ligger Tuletorget och runt om lagerlokaler, så ingen behöver klaga för att musiken håller på till fram på småtimmarna...

Marinella Rolfart vill gärna säga ett gott ord om fritidsnämndens chef Harry Lindgren. Han har sett till att klubben har kunnat genomföra sina intentioner. Han har förstått ungdomarna och detta är ledarna tacksamma för. Om Lärkan artar sig väl även i fortsättningen är det kanske möjligt att popkulturhus dyker upp lite varstans.

GLEN CHECK